

det alt i alt er et ganske godt forslag, ministeren har præsenteret.

Det er en lang forudgående debat, der igenem de seneste år har været om tavshedspligt og partsbegreb i den finansielle sektor.

På én gang vil vi Konservative sikre både privatpersoners og virksomheders legitime ret til at blive behandlet ordentligt og få mulighed for aktindsigt og klageadgang, hvis de reelt er part i en sag. Samtidig vil vi opretholde den finansielle sektors muligheder for at få fortrolige kundeoplysninger, uden at nogen risikerer at se disse informationer i forkerte hænder eller på forsiden af landets aviser. Det er den balance, vi skal finde, og som jeg også mener lovforslaget lægger sig pænt op ad.

For så vidt angår partsbegrebet, er det vores opfattelse, at Finanstilsynet tidligere har fortolket loven urimeligt restriktivt – så restriktivt, som det overhovedet var muligt inden for det danske sprogs muligheder – imens man ved at have anlagt en mere almindelig forvaltningsmæssig fortolkning af ordet part kunne have undgået de fleste uhensigtsmæssige situationer, kunne have undgået flere års debat og sikkert også denne lovændring. Men nu står vi her altså, og vi kvitterer for, at ministeren har lyttet til kritikken og nu udvider partsbegrebet en smule.

For så vidt angår tavshedspligten, er det min opfattelse, at ministeren ikke lægger op til en opstramning af tavshedspligten, men alligevel ser det ud til at blive tilfældet ved § 50 b, stk. 2, hvor tilsynet nu ikke skal udlevere dokumenter længere. Lige netop det forhold ønsker vi lidt nærmere belyst, for det ligner et tilbageslag, mens det ikke ser ud til, at det har været ministerens mening. Så det vil vi bore lidt i under udvalgsarbejdet.

For så vidt angår forbedring af mulighederne for at videreføre kriseramte pengeinstitutter, er det ændringer, der er nødvendige. Vi har set, hvor umulig situationen er, når det hele skal løses på en weekend, og hvis det så oven i købet var en weekend i andet halvår af et kalenderår, så var der først rigtige problemer, fordi skattefri fusioner forudsætter, at pengeinstitutter er i krise i første halvår.

Vi har en ting, som vi også har hæftet os lidt ved omkring proceduren for indfrielse af mindretalsaktionærer. Specielt for så vidt angår kursfastsættelsen, mener vi nok, det ser ud til, at lovforslaget ikke er præcist nok i relation til de fortolkningsdata, der skal lægges til grund

for kursfastsættelsen til mindretalsaktionærer. Værdifastsættelsen af aktierne, hvornår skal den foretages og efter hvilke principper?

Der er ikke fastlagt særlig præcise betingelser for det, heller ikke for, om det skal bedømmes efter going concern eller efter en afviklingssituation. I det hele taget mener vi, at mindretalsaktionærerne ikke ser ud til at have fået en tilstrækkelig præcis beskyttelse i den beskrivelse, der er.

Så det vil vi også spørge til i forbindelse med udvalgsbehandlingen, for det er vel i alles interesse, at der ikke efterfølgende kan rejses tvivl om, hvornår kursfastsættelsen i virkeligheden skal baseres.

Generelt bakker vi forslaget op og håber selvfølgelig ikke, at bestemmelserne vil blive aktuelle i forbindelse med overhængende kriser, men under alle omstændigheder er det godt at have bedre regler, end vi har på nuværende tidspunkt.

Ole Sohn (SF):

Forslaget til ændring af bank- og sparekasseloven m.v., der bl.a. bygger på Finanstilsynets rapport om harmonisering af reglerne om finansielle koncerner og Økonomiministeriets egen rapport om håndtering af pengeinstitut-kriser, indeholder en række mere snidige tiltag og kan give en på flere måder mere smidig måde at håndtere pengeinstitutkriser på.

Også oprettelsen af et værdiansættelsesnævn som nævnt i § 1, nr. 27, altså den nye § 48 a, er meget fornuftig. Men vi mener i SF, at det af stk. 3 bør fremgå, at de øvrige medlemmer, der skal udpeges til nævnet, skal have en særlig ekspertise i skattemæssig værdiansættelse af aktiver og passiver.

Da der er tale om afgørelser, der har betydning for skatteansættelsen for det modtagende pengeinstitut, er det ikke nok, at de pågældende nævnsmedlemmer har forstand på værdiansættelse. De skal også have forstand på de særlige skattemæssige regler, der er gældende for værdiansættelsen.

Vedrørende tavshedspligten for Finanstilsynet i den nye § 50 b skal det slås fast, at Finanstilsynet stadig skal besvare spørgsmål fra skattemyndighederne om konkrete forhold, når sådanne spørgsmål er omfattet af skattekontrollovens bestemmelser, og at Finanstilsynet skal meddele skattemyndighederne oplysninger, hvis det ved Finanstilsynets undersøgelse og sagsbehandling konstateres, at skatte- og af